

PRAKSISOVERSIGT · LANDBRUG, JAGT OG FISKERI

Praksisoversigt over jagt og fiskeri (vildtforvaltning, fiskerikvoter, EHFF-tilskud)

Klager og domme om vildtforvaltning, fiskerikvoteordninger og EHFF-tilskud

Version 2 · Opdateret 24. jun. 2026 · 16 afgørelser · 2011-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Praksisoversigten dækker jagt, vildtforvaltning og fiskeri – to retlige søjler med hver sit lovgrundlag men fælles klageinstans i Miljø- og Fødevareklagenævnet. Jagtsiden reguleres af jagt- og vildtforvaltningsloven (LBK 639/2023) med jagttidsbekendtgørelsen, vildtskadebekendtgørelsen og artsfredningsbekendtgørelsen som central sekundærregulering, mens fiskerisiden hviler på fiskeriloven (LBK 205/2023) suppleret af bekendtgørelser om regulering af fiskeriet og tilskudsbekendtgørelser under EHFF/EHFAF-fondene. EU-retligt er habitatdirektivet 92/43/EØF og fuglebeskyttelsesdirektivet 2009/147/EF centrale for vildtbeskyttelse, mens den fælles fiskeripolitik (forordning 1380/2013), kontrolforordningen (1224/2009) og IUU-forordningen (1005/2008) sætter rammerne for fiskerikontrol og kvoter. Praksis viser et gennemgående mønster, hvor Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver styrelsesafgørelser på grund af begrundelsesmangler, manglende hjemmel eller manglende pligtsmæssigt skøn, mens domstolene særligt har behandlet kvotekonzentration, jurisdiktion over dansk-svensk fiskeriområde og strafhjemmelskrav.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Fiskeristyrelsens påbud om afhændelse af IOK-kvoteandele kan ophæves for manglende hjemmel, idet reguleringsbekendtgørelsens regler om kvotekonzentration indeholder et stående påbud – styrelsens eneste sanktionsmulighed er inddragelse, ikke særskilte påbud.
- 02** Afregistrering som bierhvervsfisker stadfæstes, når landingsværdikravet på mindst 5.000 kr. i det forudgående kalenderår ikke er opfyldt – kravet er objektivet og kan ikke fraviges af sociale eller økonomiske hensyn.
- 03** Dispensation til bierhvervsfiskerregistrering efter fiskerilovens § 21, stk. 1, kræver en konkret vurdering af de særlige sociale, økonomiske eller helbreds-mæssige hensyn – forarbejdernes eksempler (førtidspensionister, unge med helbredsproblemer) er ikke udtømmende.
- 04** Jagttegnsberettigelse bortfalder som en samlet enhed efter 10-årsreglen i jagttegnsbekendtgørelsen, og Ombudsmanden har accepteret hjemlen herfor i jagtlovens § 41, stk. 1.

- 05** Overtrædelse af kvotekoncentrationsreglerne i de tidligere reguleringsbekendtgørelser (før november 2018) kunne ikke straffes, da der ikke var tilstrækkelig strafhjemmel – blanketstraffebestemmelsen opfyldte ikke legalitetsprincippet i straffelovens § 1.
- 06** Danmark har jurisdiktion til at fastsætte og håndhæve fiskeriforbud for danske fartøjer i svensk territorialfarvand på grundlag af den dansk-svenske fiskeriaftale, og forordningernes jurisdiktionsbegreb skal forstås i overensstemmelse med folkeretten.
- 07** EU-Domstolen kræver, at dispensationer til nedlæggelse af strengt beskyttede arter (habitatdirektivets artikel 16) kun gives, når den samlede bevaringsstatus ikke forringes, og at andre tilfredsstillende løsninger er udelukket.
- 08** Tilbagebetalingskrav for EHFF-tilskud er undergivet en fireårig forældelsesfrist efter svigsforordningen (EF nr. 2988/95), og fristen løber fra den uregelmæssighed, der skadede EU's budget – typisk udbetalingsdatoen.
- 09** Standardisering af tilskudsberettiget tidsforbrug (fx DTU Aquas estimat for dyneema-montering) godkendes af nævnet som nødvendig for at sikre rimelige udgifter og ligebehandling.
- 10** Politikredsen skal sende domsudskrifter om overtrædelse af jagtloven til Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, så styrelsen kan udtale sig om ankespørgsmålet inden ankefristens udløb.
- 11** Regulering af skadevoldende vildt kan ske uanset jagttider, men kræver, at der ikke findes anden tilfredsstillende løsning, og forudsætter de nødvendige tilladelser efter vildtskadebekendtgørelsen.
- 12** Straffen for overtrædelse af jagtloven kan stige til fængsel i indtil 2 år ved forsæt eller grov uagtsomhed, hvis der er voldt betydelig skade på de beskyttede naturinteresser eller opnået økonomisk fordel – med en skærpet forældelsesfrist på 5 år.

§ 1 Retsgrundlaget for jagt og vildtforvaltning

Jagt og vildtforvaltning reguleres af [jagt- og vildtforvaltningsloven § 3](#), der fastslår, at jagt kun må drives på vildt, der er fastsat jagttid for. De generelle jagttider fastsættes i [jagttidsbekendtgørelsen](#), der i bilag 1 angiver jagttider for hovdyr (kronvildt, dåvildt, sikavildt, råvildt, vildsvin), rovdyr (ræv), støttetandede (hare, vildkanin) og andefugle (gråand, krikand, pibeand m.fl.). Lokale fravigelser fremgår af bilag 2-4.

Jagt må som udgangspunkt kun finde sted mellem solopgang og solnedgang, jf. [jagttidsbekendtgørelsen § 3](#), men med undtagelse for ænder og gæs (1½ time før solopgang til 1½ time efter solnedgang) samt krage og skade.

Jagttegn er den grundlæggende forudsætning for at drive jagt. Reglerne om jagttegn, jagtprøve, haglskydeprøve, riffelprøve og buejagtkursus er udstedt i [jagttegnsbekendtgørelsen](#). Samtykke til udstedelse af jagttegn gives af Rigspolitiet, jf. [cirkulære om våben og ammunition m.v. § 33](#).

Regulering af skadevoldende vildt kan ske uanset jagttider efter [vildtskadebekendtgørelsen § 2](#), men kun hvis der ikke findes anden tilfredsstillende løsning. Regulering kan ske for at imødegå fare for mennesker, beskytte

flora og fauna, hindre omfattende skader på afgrøder, husdyr eller fiskeri, eller forhindre alvorlig skade på ejendom.

Straffebestemmelsen i jagt- og vildtforvaltningsloven § 54 hjemler bøde for overtrædelse af lovens centrale bestemmelser. Straffen kan stige til **fængsel i indtil 2 år** ved forsæt eller grov uagtsomhed, når der er voldt betydelig skade på de beskyttede naturinteresser eller opnået økonomisk fordel. Forældelsesfristen er 5 år.

Bemærk: Ved **lov nr. 263 af 11. februar 2026** er § 54 ændret med virkning fra 15. februar 2026 med henblik på skærpet straf for naturkriminalitet – ordlyden "tilsiger" ændres til "har til formål" i stk. 2, nr. 1.

Ifølge **Rigsadvokatmeddelelsen om forelæggelse og indberetning** skal politikredsen sende domsudskrifter om jagtlovsovertrædelser til Styrelsen for Grøn Arealomlægning og Vandmiljø, så styrelsen kan udtale sig om ankespørgsmålet.

LOV

Jagt- og vildtforvaltningsloven § 3, stk. 1

Jagt- og vildtforvaltningsloven § 54

§ 2 Jagttegn – bortfald, 10-årsreglen og Ombudsmandens prøvelse

Et centralt forvaltningsretligt spørgsmål på jagtområdet er jagttegnsberettigelsens bortfald efter den såkaldte **10-årsregel**, hvorefter jagttegnsberettigelse bortfalder for personer, der ikke inden for de sidste 10 år har indløst jagttegn.

Folketingets Ombudsmand behandlede dette i **FOB 2018-37**, hvor en borger, der før jagtlovens ikrafttræden i 1994 havde haft ret til hagl- og riffeljagt, havde mistet sin jagttegnsberettigelse efter 10-årsreglen. Myndighederne krævede, at borgeren nu bestod både riffelprøven og haglskydeprøven for at generhverve ret til jagt.

Ombudsmanden fandt ikke grundlag for at kritisere myndighedernes opfattelse af:

- At der er **hjemmel i jagtlovens § 41, stk. 1**, til at fastsætte 10-årsreglen i jagttegnsbekendtgørelsen
- At 10-årsreglen indebærer, at **jagttegnsberettigelse og eventuelle påtegninger bortfalder som en samlet enhed**
- At overgangsbestemmelserne om fritagelse fra riffelprøven og haglskydeprøven **ikke finder anvendelse**, hvis man har mistet jagttegnsberettigelse efter 10-årsreglen

Ombudsmanden lagde vægt på de sikkerhedsmæssige og dyreværnsmæssige hensyn bag reglen:

Reglen skal sikre, at jægere har et højt niveau af aktuelt kendskab til både jagtregler og våbenhåndtering, der anses for at være en "essentiell sikkerhedsmæssig del af jagttegnssystemet".

Ombudsmanden bemærkede, at lovforarbejderne til jagtloven fra 1993 ikke udtømmende beskriver de regler, der kan fastsættes, men giver ministeren en vid adgang til at regulere jagttegnsordningen.

LOV

Jagt- og vildtforvaltningsloven § 41, stk. 1

§ 3 EU-Domstolens krav til dispensation for jagt på strengt beskyttede arter

EU-Domstolens dom i [C-674/17](#) (Tapiola, 10. oktober 2019) er den ledende afgørelse om betingelserne for dispensation til jagt på strengt beskyttede arter efter habitatdirektivets artikel 16.

Sagen vedrørte to finske jagtdispensationer, der i vintersæsonen 2015/2016 tillod nedlæggelse af i alt syv ulve – en art opført på habitatdirektivets bilag IV og dermed undergivet **streng beskyttelse** efter artikel 12. De finske myndigheder begrundede dispensationerne med "bestandsplejende jagt" (bestandsforvaltning), der skulle mindske krybskytteri og øge den lokale accept af ulvebestanden.

EU-Domstolen fastslog følgende centrale principper:

- Artikel 16, stk. 1, litra e, tillader dispensation i strengt kontrolleret omfang, men kun når den samlede bevaringsstatus for arten **ikke forringes** – dette krav gælder også på lokalt plan og bestandsniveau
- Dispensationen forudsætter, at der **ikke findes anden tilfredsstillende løsning** – myndighederne skal konkret begrunde, hvorfor mindre indgribende midler (fx hegning, overvågning, skræmning) ikke er tilstrækkelige
- "Bestandsplejende jagt" kan kun begrunde dispensation, hvis den er **videnskabeligt dokumenteret** at have en positiv effekt på artens bevaringsstatus og ikke blot hviler på lokale interesser eller traditioner
- Nationale myndigheder skal sikre, at dispensationer **ikke bringer den gunstige bevaringsstatus i fare** – dette kræver opdaterede data om bestandsstørrelse, udbredelse og reproduktionsrate

Dommen er direkte relevant for dansk ret, da Danmark med den stigende ulvebestand og forekomst af andre bilag IV-arter (odder, flagermus, hasselmus) må sikre, at eventuelle reguleringstilladelser lever op til EU-Domstolens strenge standarder. Afgørelser om regulering af disse arter i danske Natura 2000-områder skal således vurderes i lyset af Tapiola-dommens krav.

PRAKSIS **EU-Domstolen** · Betingelser for dispensation til bestandsplejende jagt på ulve i henhold til habitatdirektivet

10.10.2019

§ 4 Retsgrundlaget for fiskeriregulering og strafbestemmelser

Erhvervsmæssigt fiskeri kræver registrering som erhvervsfisker (A-status) eller bierhvervsfisker, jf. [fiskeriloven § 11](#) og [§ 14](#). Straffebestemmelsen i [fiskeriloven § 130](#) hjemler bøde for en lang række overtrædelser – herunder fiskeri uden behørig registrering, tilsidesættelse af tilladelsesvilkår, afgivelse af urigtige oplysninger og undladelse af at efterkomme påbud. Straffen kan stige til **fængsel i indtil 1 år og 6 måneder** ved forsæt til afgiftsunddragelse eller uberettiget støtte, medmindre forholdet er omfattet af straffelovens § 289.

Forældelsesfristen er **mindst 5 år** for overtrædelser vedrørende erhvervsmæssigt fiskeri, jf. § 130, stk. 7. Særligt bemærkelsesværdigt er § 130, stk. 8, der giver **dansk straffemyndighed over IUU-fiskeri** begået uden for Danmark af danske statsborgere eller til fordel for danske juridiske personer – uanset om betingelserne i straffelovens §§ 6-9 er opfyldt.

Kvoteordningerne reguleres gennem **individuelle kvoter**: FKA (fartøjskvoteandele) og IOK (individuel overdragelige kvoteandele), der er undergivet **kvotekoncentrationslofter** for at forhindre monopolisering af fiskeriet. Bekendtgørelsen om regulering af fiskeriet fastsætter de nærmere regler og maksimale satser.

LOV

[Fiskeriloven § 11, stk. 1](#)

Fiskeriloven § 130

§ 5 Kvotekonzentration – manglende strafhjemmel og administrativt sanktionsregime

Spørgsmålet om strafansvar for overskridelse af kvotekonzentrationslofter blev grundigt behandlet af Vestre Landsret i [SS-2636/2021-VLR](#) (dom af 21. november 2022), den såkaldte "kvotekonge-sag", hvor ti personer og to selskaber var tiltalt for omgåelse af kvotekonzentrationsreglerne via stråmandskonstruktioner.

Landsretten **frifandt samtlige tiltalte** og fastslog, at de dagældende reguleringsbekendtgørelsens straffebestemmelse (§ 186, stk. 1, nr. 1) var en **upræcis blanketbestemmelse**, der ikke med den fornødne sikkerhed efter straffelovens § 1 hjemler straf for kvoteoverskridelser. Landsretten lagde afgørende vægt på:

- §§ 86 og 90 i bekendtgørelsen var formuleret som **betingelser for registrering af overførsel**, ikke som klare forbud
- **Påbudsinstituttet** (3-månedersreglen for afhændelse) var det tilsigtede håndhævelsesmiddel
- Miljø- og fødevareministeren havde i 2015 udtrykkeligt oplyst Folketinget, at overskridelse af kvotelofterne **"ikke var bødebelagt"**
- Lovforarbejderne til L 52 (2017) fastslog, at overtrædelse **"ikke var forbundet med strafansvar"**
- Regelændringen i november 2018 indførte et klart forbud ("må ikke overstige"), hvilket understøttede, at de tidligere regler ikke var strafbelagte

Parallelt ophævede Miljø- og Fødevareklagenævnet i [21/01978](#) et påbud fra Fiskeristyrelsen om afhændelse af overskydende IOK-andele. Nævnet fastslog, at reguleringsbekendtgørelsens § 73, stk. 1, i sig selv udgør et **stående påbud**, og at Fiskeristyrelsens eneste sanktionsmulighed ved manglende afhændelse er **inddragelse** af kvoterne – ikke et særskilt påbud herom.

LOV

Fiskeriloven § 130, stk. 2

PRAKSIS

Landsretten · Frifindelse i sag om omgåelse af fiskekvotelofter grundet manglende strafhjemmel	21.11.2022
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af påbud om afhændelse af fiskekvoter på grund af manglende hjemmel	15.04.2021

§ 6 Jurisdiktion over dansk-svensk fiskeriområde – Højesterets dom

I [Sag 82/2015](#) (dom af 5. april 2016) tog Højesteret stilling til, om Danmark kunne fastsætte og håndhæve nationale fiskeriforbud for danske fartøjer i **svensk territorialfarvand**.

Tre danske fiskere var tiltalt for overtrædelse af et permanent fiskeriforbud i "område 3" i det sydøstlige Kattegat. Den væsentlige del af det lukkede område lå i svensk farvand. Forbuddet var fastsat ved bekendtgørelse med hjemmel i [fiskeriloven § 30](#), og fiskerne anfægtede Danmarks jurisdiktion under henvisning til EU-retten.

Højesteret fastslog:

"Jurisdiktion er et folkeretligt begreb, og forordningernes bestemmelser og betragtninger indeholder ikke noget, som taler for en anden betydning af disse begreber end den almindelige folkeretlige forståelse."

Højesteret lagde vægt på den **dansk-svenske konvention** (helt tilbage til 1899) og den seneste aftale af 26. november 2008 om fælles regulering af Kattegat-fiskeriet:

"Danmark har i forhold til danske fartøjer kompetence til at træffe bestemmelse om fiskeribegrænsninger, som kan håndhæves og pådømmes af danske myndigheder og domstole."

Sanktionerne omfattede **konfiskation af fangstens værdi** (minus 10 % landingsomkostninger) og bøder fastsat til 1/3 af konfiskationsbeløbene, nedsat under hensyn til sagens lange tidsmæssige forløb.

Tiltalt	Konfiskation	Bøde (nedsat)
T1	259.872 kr.	63.000 kr.
T2	82.000 kr.	13.500 kr.
T3	20.000 kr.	3.000 kr.

LOV

[Fiskeriloven § 30](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret stadfæster dansk fiskeriforbud i svensk territorialfarvand: Kompetence via folkeretlig aftale

05.04.2016

Bierhvervsfiskerregistrering – landingsværdikrav og dispensation § 7 for særlige sociale hensyn

En central kilde til nævnspraksis på fiskeriområdet er spørgsmålet om registrering og afregistrering som **bierhvervsfisker** efter [fiskeriloven § 17](#).

I [23/07180](#) stadfæstede nævnet Fiskeristyrelsens afregistrering af en bierhvervsfisker, der havde haft en **landingsværdi på 0 kr.** i 2021. Kravet om mindst 5.000 kr. i [fiskerilovens § 17, stk. 2](#) er objektivt og kan ikke fraviges af sociale eller økonomiske hensyn. Afregistreringen medfører, at fartøjet skal slettes i Fartøjsregistret, og eventuelle kvoteandele inddrages.

I to parallelle sager – [24/03985](#) og [24/03988](#) – ophævede og hjemviste nævnet Fiskeristyrelsens afslag på dispensation til registrering som bierhvervsfisker for to **ukrainske flygtninge**. Ansøgerne ønskede at indsamle stillehavsøsters i Limfjorden og Vadehavet og påberåbte sig flygtningestatus og sprogveskelsigheder som særlige sociale forhold.

Nævnet fastslog, at Fiskeristyrelsen er tillagt et **pligtmæssigt skøn** efter [fiskerilovens § 21, stk. 1](#), og at styrelsen ikke havde foretaget en **konkret vurdering** af ansøgernes forhold. Nævnet understregede:

"Forarbejderne til fiskerilovens § 21 fastlægger ikke, at sociale, økonomiske eller helbredsmæssige hensyn kun kan gøre sig gældende for [førtidspensionister eller unge med helbredsproblemer]."

De manglende pligtmæssige skøn og den mangelfulde begrundelse for vurderingen af ansøgernes forudsætninger var **konkret væsentlige mangler**, der medførte afgørelsernes ugyldighed.

LOV

[Fiskeriloven § 17, stk. 2](#)[Fiskeriloven § 21, stk. 1](#)[Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 11, stk. 1](#)

PRAKSIS

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag om afslag på ansøgning om registrering som bierhvervsfisker	19.06.2024
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning af afslag på ansøgning om registrering som bierhvervsfisker	18.06.2024
Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afgørelse om afregistrering som bierhvervsfisker	21.09.2023

§ 8 Ålefiskeritilladelser og konvertering af redskaber

Ålefiskeri kræver en særskilt tilladelse, og registrering som erhvervs- eller bierhvervsfisker er en forudsætning. I [22/02269](#) stadfæstede nævnet Fiskeristyrelsens afslag på en ny ålefiskeritilladelse. Klageren, der som privatperson ikke var registreret som erhvervs- eller bierhvervsfisker, kunne ikke opnå tilladelse. Den tidligere tilladelse, der var udstedt til klagerens nu opløste selskab, var korrekt bortfaldet.

Nævnet fandt, at en **administrativ fejl** – hvor tilladelsen fejlagtigt var adresseret til klageren personligt i stedet for selskabet – ikke kunne føre til et andet resultat, da klageren ikke kunne anses for at have været i god tro: lovgivningen foreskriver klart betingelserne for udstedelse og bortfald.

I [24/10864](#) ophævede nævnet en afgørelse om konvertering af bundgarn til kasteruser for **begrundelsesmangler**. Sagen illustrerer et vigtigt princip: fiskerens gentagne henvendelser om flere redskaber skulle ikke alene ses som genoptagelsesanmodninger, men også som **nye ansøgninger** – og afslaget herpå krævede en selvstændig begrundelse efter [forvaltningslovens § 22](#) og [§ 24](#). Nævnet genoptog desuden selv sagen efter henvendelse fra Folketingets Ombudsmand om en fejlagtig klagefristvurdering.

LOV

[Forvaltningsloven § 22](#)[Forvaltningsloven § 24](#)

PRAKSIS

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse og hjemvisning på grund af begrundelsesmangler i sag om konvertering af fiskeriredskaber 19.12.2024

Miljø- og Fødevareklagenævnet · Afslag på ansøgning om ny ålefiskeritilladelse og bortfald af tidligere tilladelse stadfæstes 03.05.2022

§ 9 EHFF/EHFAF-tilskud – forældelse, tilbagebetaling og standardiserede udgifter

Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF, nu EHFAF) yder tilskud til investeringer i fiskerflåden, kystfiskeri og marin biodiversitet. Klager over tilskudsafgørelser indbringes for Miljø- og Fødevareklagenævnet efter [lov om Hav- og Fiskerifonden § 11a](#).

Forældelsesspørgsmålet er et gennemgående tema. I [23/10562](#) ophævede nævnet et tilbagebetalingskrav, der var forældet efter den **fireårige frist** i svigsforordningen (Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95, artikel 3, stk. 1). Nævnet fastslog, at fristen løb fra slutudbetalingsdatoen (3. august 2016), og at Fiskeristyrelsen ikke havde afbrudt forældelsen i tide.

I [24/03155](#) ophævede nævnet ligeledes et tilbagebetalingskrav på 1,47 mio. kr. for **begrundelsesmangler** vedrørende forældelsesspørgsmålet – styrelsen havde ikke redegjort for, hvorfor OLAFs underretning kunne kvalificeres som en "undersøgelse eller retsforfølgning" i svigsforordningens forstand.

Standardisering af tilskudsberettigede udgifter blev prøvet i [25/02214](#), hvor en kystfisker fik reduceret sit tilskud til ombygning af 179 åleruser med dyneema-modsatser (sælsikring). Styrelsen standardiserede tidsforbruget til **3 timer pr. rusesæt** baseret på DTU Aquas estimat. Nævnet stadfæstede og fastslog:

- Standardiseringen er nødvendig for at sikre, at tilskuddet svarer til **rimelige markedspriser** (bekendtgørelsens § 10, stk. 1)
- **Ligebehandlingsprincippet** kræver, at alle tilsagnshavere modtager samme støtte for samme type arbejdsopgave
- At en enkeltperson arbejder langsommere end markedsgennemsnittet kan ikke udløse et højere tilskud

I [23/14691](#) stadfæstede nævnet et delvist afslag på slutudbetaling under EHFF 2020 (marin biodiversitet), hvor beregninger af lønudgifter var reduceret, fordi klager ikke havde dokumenteret sociale ydelser.

LOV	Lov om Hav- og Fiskerifonden § 11a, stk. 1	
PRAKSIS	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Kystfisker fik ikke medhold i klage over reduceret tilskud til dyneema-montering på åleruser	27.03.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Tilbagebetaling af fiskerisubsidier ophævet: Mangelfuld begrundelse om forældelse af tilbagebetalingskrav på 1,47 mio. kr.	05.02.2026
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Stadfæstelse af afslag på slutudbetaling af tilskud under Fiskeri, natur og miljø EHFF 2020	15.05.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afvisning af realitetsbehandling af klage over Landbrugs- og Fiskeristyrelsens afgørelse om tilbagebetaling af tilskud	21.03.2025
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Tilbagebetaling af tilskud under ordningen Investeringer på fiskerfartøjer EHFF - forældelse	16.01.2024

§ 10 Fritidsfiskeri – bødeniveau og rettighedsfrakendelse

For fritidsfiskere gælder der begrænsninger for antal og type redskaber. I en sag fra Vestre Landsret ([V.L. S-2604-10](#), dom af 23. marts 2011) blev en fritidsfisker fundet skyldig i at have fisket med **fem nedgarn i stedet for de tilladte tre**. Landsretten nedsatte bøden fra 2.500 kr. til **1.250 kr.** og frifandt for påstanden om rettighedsfrakendelse.

Landsretten lagde vægt på:

- Overtrædelsen var **ikke grov** – tiltalte erkendte forholdet umiddelbart og samarbejdede med kontrollen
- Den samlede garnlængde (112 meter) var under grænsen for tre tilladte garn
- Tiltalte var **førstegangsovertræder** inden for lystfiskerireglerne

"Under disse omstændigheder findes der ikke at være tale om en situation, som bør medføre frakendelse af retten til at udøve lyst- og fritidsfiskeri."

Rettighedsfrakendelse efter [fiskeriloven § 59a](#) forudsætter således en **grov overtrædelse** og er ikke en automatisk konsekvens af enhver overtrædelse af fiskeribekendtgørelserne.

LOV	Fiskeriloven § 59a	
PRAKSIS	Landsretten · Selskabs strafansvar for ulovlig deponering og overtrædelse af miljøpåbud – Bødeforhøjelse i Landsretten	23.03.2011

§ 11 Mærkning af fiskevarer – nævnets kontrol af EU-forordningskrav

I [22/16744](#) ophævede nævnet en indskærpelse fra Fødevarestyrelsen om mærkning af fiskevarer.

Styrelsen havde konstateret, at en virksomhed ikke havde præciseret varebetegnelsen "Torskefisk i tern" i handelsdokumenter og henviste til forordning (EU) nr. 1379/2013, artikel 35, stk. 1, litra a-d.

Nævnet fandt det **ikke godtgjort**, at virksomheden havde overtrådt forordningen. Alle obligatoriske oplysninger fremgik af de færdigpakkede detailpakninger, og forordningen kræver ikke, at oplysningerne er til stede i **al mærkning**, herunder handelsdokumenter – men alene ved udbud til den endelige forbruger eller storkøkkener.

Afgørelsen viser, at nævnet foretager en selvstændig EU-konform fortolkning af forordningskrav og ikke blot accepterer styrelsens subsumption.

PRAKSIS **Miljø- og Fødevareklagenævnet** · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om mærkning af fiskevarer 17.02.2023

§ 12 Sammenfatning – hovedlinjer i praksis

Praksis på jagt- og fiskeriområdet afspejler en gennemgående spænding mellem myndighedernes regulering og de grundlæggende forvaltningsretlige krav til hjemmel, begrundelse og pligtmæssigt skøn.

På **jagtsiden** er de centrale temaer:

- Jagttegnsordningens administration, herunder 10-årsreglen, som Ombudsmanden har accepteret hjemlen for
- Regulering af skadevoldende vildt efter vildtskadebekendtgørelsen, underlagt EU-krav om at der ikke findes anden tilfredsstillende løsning
- EU-Domstolens strenge krav til dispensationer for jagt på bilag IV-arter (Tapiola-dommen)
- Skærpet straf for naturkriminalitet fra februar 2026

På **fiskerisiden** er de mest fremtrædende mønstre:

- **Kvotekonzentration:** Landsretten har fastslået, at overtrædelse af de tidligere kvotekonzentrationsregler ikke kunne straffes, mens nævnet har ophævet påbud for manglende hjemmel
- **Bierhvervsfiskerregistrering:** Nævnet stiller krav om konkret, individualiseret vurdering ved dispensationsansøgninger og ophæver afgørelser med for snæver fortolkning af dispensationsadgangen
- **EHFF/EHFAF-tilskud:** Forældelsesfristen på fire år efter svigsforordningen er afgørende – nævnet har gentagne gange ophævet tilbagebetalingskrav for forældelse eller begrundelsesmangler
- **Jurisdiktion:** Højesteret har bekræftet Danmarks ret til at regulere og retsforfølge danske fiskere i fælles dansk-svenske farvande

Den gennemgående lære er, at **legalitetsprincippet** – hjemmelskravet i straffelovens § 1 og forvaltningslovens begrundelseskrav – er det mest effektive forsvar for fiskere og jægere, mens myndighederne skal sikre præcise retsgrundlag og individualiserede begrundelser for deres afgørelser.

For afgrænsning mod beslægtede emner: husdyrhold og dyrevelfærd behandles under [husdyrgodkendelse](#) og [dyremishandling](#); naturbeskyttelse uden for jagt-/fiskerikontekst under [naturbeskyttelse](#); våben (jagtgevær) under [skydevåben](#).

PRAKSIS	Højesteret · Højesteret stadfæster dansk fiskeriforbud i svensk territorialfarvand: Kompetence via folkeretlig aftale	05.04.2016
	EU-Domstolen · Betingelser for dispensation til bestandsplejende jagt på ulve i henhold til habitatdirektivet	10.10.2019
	Landsretten · Frifindelse i sag om omgåelse af fiskekvotelofter grundet manglende strafhjemmel	21.11.2022
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag om afslag på ansøgning om registrering som bierhvervsfisker	19.06.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning af afslag på ansøgning om registrering som bierhvervsfisker	18.06.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Tilbagebetaling af tilskud under ordningen Investeringer på fiskerfartøjer EHFF - forældelse	16.01.2024
	Miljø- og Fødevareklagenævnet · Ophævelse af påbud om afhændelse af fiskekvoter på grund af manglende hjemmel	15.04.2021

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Fiskeriloven § 17	stk. 2	Fiskeriloven § 21	stk. 1
Fiskeriloven § 130		Jagt- og vildtforvaltningsloven § 54	
Lov om Hav- og Fiskerifonden § 11a	stk. 1	Lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet § 11	stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

16 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		1
05.04.2016	Højesteret stadfæster dansk fiskeriforbud i svensk territorialfarvand: Kompetence via folkeretlig aftale	Sag 82/2015
EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL		1
10.10.2019	Betingelser for dispensation til bestandsplejende jagt på ulve i henhold til habitatdirektivet	C-674/17
LANDSRETTEEN · ANKEINSTANS		2
21.11.2022	Frifindelse i sag om omgåelse af fiskekvotelofter grundet manglende strafhjemmel	9663-11277
23.03.2011	Selskabs strafansvar for ulovlig deponering og overtrædelse af miljøpåbud – Bødeforhøjelse i Landsretten	V.L. S-2604-10
MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS		12
27.03.2026	Kystfisker fik ikke medhold i klage over reduceret tilskud til dyneema-montering på åleruser	25/02214

05.02.2026	Tilbagebetaling af fiskerisubsidier ophævet: Mangelfuld begrundelse om forældelse af tilbagebetalingskrav på 1,47 mio. kr.	24/03155
15.05.2025	Stadfæstelse af afslag på slutudbetaling af tilskud under Fiskeri, natur og miljø EHFF 2020	23/14691
21.03.2025	Miljø- og Fødevareklagenævnets afvisning af realitetsbehandling af klage over Landbrugs- og Fiskeristyrelsens afgørelse om tilbagebetaling af tilskud	25/02376
19.12.2024	Ophævelse og hjemvisning på grund af begrundelsesmangler i sag om konvertering af fiskeriredskaber	24/10864
19.06.2024	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning i sag om afslag på ansøgning om registrering som bierhvervsfisker	24/03988
18.06.2024	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om ophævelse og hjemvisning af afslag på ansøgning om registrering som bierhvervsfisker	24/03985
16.01.2024	Tilbagebetaling af tilskud under ordningen Investeringer på fiskerfartøjer EHFF - forældelse	23/10562
21.09.2023	Stadfæstelse af afgørelse om afregistrering som bierhvervsfisker	23/07180
17.02.2023	Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om mærkning af fiskevarer	22/16744
03.05.2022	Afslag på ansøgning om ny ålefiskeritilladelse og bortfald af tidligere tilladelse stadfæstes	22/02269
15.04.2021	Ophævelse af påbud om afhændelse af fiskekvoter på grund af manglende hjemmel	21/01978